Lieta Nr.C39068113

C-0681-13/7

S P R I E D U M S

Latvijas Republikas vārdā

Valmierā, 2013.gada 28.novembrī

Valmieras rajona tiesa: tiesnesis D.Līdacis, rakstveida procesā izskatīja civillietu /pers. A/ maza apmēra prasībā par naudas piedziņu no /pers. B/.

Aprakstošā daļa.

/pers. A/ (turpmāk prasītājs) cēla tiesā maza apmēra prasību piedzīt no /pers. B/ (turpmāk atbildētāja) par labu prasītājam Ls 1482,62, kas sastāv no aizdevuma pamatsummas Ls 1200,00 un likumiskajiem kavējuma procentiem Ls 282,62 par laika periodu no 2009.gada 6.maija līdz 2013.gada 8.jūnijam, atzīt prasītājam tiesības saņemt no atbildētāja likumiskos procentus 6% gadā no neapmaksātā pamatparāda no sprieduma stāšanās spēkā līdz sprieduma izpildei un piedzīt no atbildētāja tiesāšanās izdevumus.

Prasības pieteikumā norādīts, ka prasības priekšmets ir parāda un likumisko kavējuma procentu piedziņa. Prasības summas aprēķins: a) galvenais parāds Ls 1200,00; b) likumiskie procenti Ls 282,62 par 1472 kavētajām dienām. 2009.gada 29.aprīlī atbildētājs uzrakstīja prasītājam parādzīmi, saskaņā ar kuru atbildētājs aizņēmās no prasītāja naudas summu Ls 1200,00 ar samaksas termiņu līdz 2009.gada 5.maijam. Atbildētājs līdz šim brīdim nav atmaksājis aizdevumu. Atbildētājs ir pieļāvis nokavējumu un prasītājam ir tiesības prasīt no atbildētāja likumiskos kavējuma procentus.

Prasība pamatota ar Civillikuma 1651.pantu, 1759.panta pirmās daļas 1.punktu, 1765.panta pirmo daļu, 1934.pantu.

Atbildētājs rakstveida paskaidrojumus tiesā nav iesniedzis.

Atbildētāja dzīvesvieta ir /adrese/. Tiesa dokumentus izsniegšanai atbildētājam nosūtīja, saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr.1393/2007 par tiesas un ārpustiesas civillietu vai komerclietu dokumentu izsniegšanu dalībvalstīs, un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr.1348/2000, Īrijas kompetentai iestādei. 2013.gada 19.augustā tiesā saņemts paziņojums par neizpildīto Valmieras rajona tiesas tiesiskās palīdzības lūgumu par tiesas dokumentu nodošanu atbildētājam. Neizsniegšanas iemesls: „nav pieteicies". Civilprocesa likuma 56.^{2}panta 2^{1} daļā noteikts, ja tiesas dokumenti personai piegādāti šā panta pirmajā daļā noteiktajā kārtībā un ir saņemts apstiprinājums par to neizsniegšanu, tiesa izvērtē dokumentu neizsniegšanas iemeslus un dokumentu neizsniegšanas ietekmi uz tiesvedību nosaka saskaņā ar šā likuma noteikumiem. Tiesa pēc dokumentu neizsniegšanas iemeslu izvērtēšanas var piegādāt dokumentus atkārtoti vai izmantot citu metodi dokumentu izsniegšanai. Ja dokumentus neizdodas izsniegt atkārtoti, piemēro šā likuma 59.pantu. Tiesa šajā lietā izvērtē dokumentu neizsniegšanas iemeslu un uzskata, ka norādītais neizsniegšanas iemesls: „nav pieteicies", nav uzskatāms par apstākli, kas norādītu, ka atbildētājs viņa paša norādītajā dzīvesvietā nedzīvo. Tiesai nav zināma cita atbildētāja dzīvesvieta vai cita adrese, uz kuru būtu iespējams nosūtīt dokumentus izsniegšanai. Tādejādi tiesa uzskata, ka piegādāt dokumentus atkārtoti nav nepieciešams. Kā arī tiesai nav zināma cita metode kā šajā lietā dokumentus var izsniegt atbildētājam. Tiesa uzskata, ka dokumentu neizsniegšana atbildētājam šajā lietā neietekmē tiesvedību un lietas izskatīšana ir uzsāka.

Tiesa, saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{21}panta otro daļu, uzskata, ka paskaidrojuma nesniegšana nav šķērslis sprieduma taisīšanai šajā lietā.

Motīvu daļa.

Tiesa, iepazinusies ar prasības pieteikumu un lietā esošajiem rakstveida pierādījumiem un izvērtējusi visu kopumā, atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma pilnīgi.

Civilprocesa likuma 93.panta pirmā daļa nosaka, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība. Savukārt Civilprocesa likuma 96.panta piektā daļa nosaka, ka pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse. Tiesa konstatē, ka atbildētājs nav apstrīdējis prasības pieteikumā norādītos apstākļus, kā arī nav cēlis pretprasību. Tādejādi tiesai nav pamata uzskatīt, ka atbildētājam ir iebildumi pret prasības pieteikumā norādītajiem apstākļiem.

Tiesai nav pamata apšaubīt, ka atbildētājs 2009.gada 29.aprīlī ir saņēmis no prasītāja aizdevumu Ls 1200,00 apmērā (l.l.13). Atbildētājs apņēmies aizdevuma summu atdot prasītājam līdz 2009.gada 5.maijam.

Tiesai nav pamata apšaubīt, ka atbildētājs aizdevuma summu Ls 1200,00 līdz 2009.gada 5.maijam nav atmaksājis.

Civillikuma 1934.pantā ir noteikts, ka ar aizdevuma līgumu jāsaprot zināma daudzuma atvietojamu lietu nodošana īpašumā, ar pienākumu atdot saņemto tādā pašā daudzumā un tādas pašas šķiras un labuma lietās.

Saskaņā ar Civillikuma 1587.pantu tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējiem pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesības atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus.

Tiesa secina, ka no atbildētāja par labu prasītājam piedzenams galvenais parāds Ls 1200,00.

Prasītājs ir aprēķinājis un lūdz piedzīt no atbildētāja likumiskos procentus Ls 282,62 par galvenā parāda lietošanu par laika periodu no 2009.gada 6.maija līdz 2013.gada 8.jūnijam, t.i. par 1472 kavētām dienām.

Saskaņā ar Civillikuma 1753.pantu, ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu (844.p.) lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu.

Civillikuma 1756.pantā noteikts, ka Pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai uz likumu. saskaņā ar Civillikuma 1757.pantu, nolīgstot procentus, jānoteic to apmērs. Ja tas nav darīts, tad atzīstams, ka klusējot pieņemti likumiskie procenti (1765.p.).

Civillikuma 1765.panta pirmajā daļā ir noteikts, ka procentu apmērs cieši jānosaka aktā vai darījumā. Ja tas nav darīts, kā arī tajā gadījumā, ja likums nosaka aprēķināt likumiskos procentus, tas ir, seši procenti no simta gadā, un otrajā daļā noteikts, ka likumisko procentu apmērs par tāda naudas parāda samaksas nokavējumu, kas kā atlīdzība nolīgta līgumā par preces piegādi, par pirkumu vai pakalpojuma sniegšanu, ir astoņi procentpunkti virs procentu pamatlikmes (1765.p.3.d.) gadā, bet līguma attiecībās, kurās piedalās patērētājs, — seši procenti no simta gadā.

Tiesai nav pamata apšaubīt prasītāja veikto likumisko procentu aprēķinu.

Tiesa uzskata, ka no atbildētāja par labu prasītājam piedzenami likumiskie procenti Ls 282,62 par laika periodu no 2009.gada 6.maija līdz 2013.gada 8.jūnijam.

Tiesa secina, ka no atbildētājas par labu prasītājam piedzenams galvenais parāds Ls 1200,00 un procenti Ls 282,62.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 195.pantu, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa tā rezolutīvajā daļā norāda prasījuma veidu un piedzenamo summu, atsevišķi uzrādot galveno parādu un procentus, laiku, par kādu procenti piespriesti, prasītāja tiesības pat laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt procentus, minot to apmēru, kā arī kredītiestādes nosaukumu un konta numuru, kurā veicama samaksa, ja tāds norādīts prasības pieteikumā.

Tiesa, saskaņā ar Civillikuma 1765.pantu un Civilprocesa likuma 195.pantu, secina, ka prasītājam atzīstamas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt no atbildētāja 6% gadā no piedzītā, bet neatmaksātā galvenā parāda. Saskaņā ar Civillikuma 1763.pantu, procentu pieaugums apstājas, kad vēl nesamaksāto procentu daudzums sasniedzis kapitāla lielumu. Tādejādi attiecīgo procentu pieaugums apstājas, kad to daudzums sasniegs neatmaksātā galvenā parāda apmēru.

Tiesa konstatē, ka prasības pieteikumā nav norādīts kredītiestādes nosaukums un konta numurs, kurā veicama samaksa.

Tā kā tiesa prasību apmierina pilnīgi, saskaņā Civilprocesa likuma 41.pantu, no atbildētāja par labu prasītājam piedzenama samaksātā valsts nodeva Ls 222,39 un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi Ls 3,30.

Tiesa, saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.^{1}pantu nosaka termiņu sprieduma labprātīgai izpildei.

Rezolutīvā daļa.

Tiesa, vadoties no Civilprocesa likuma 41.panta pirmās daļas, 190.,193., 195., 204.^{1}panta, 250.^{25}panta,

n o s p r i e d a:

1. Prasību pilnīgi apmierināt.

2. Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. A/, personas kods /personas kods/, Ls 1708,31 (viens tūkstotis septiņi simti astoņi lati, 31 santīmi), kas sastāv no galvenā parāda Ls 1200,00, procentiem Ls 282,62 par laika periodu no 2009.gada 6.maija līdz 2013.gada 8.jūnijam, valsts nodevas Ls 222,39 un ar lietas izskatīšanu saistītiem izdevumiem Ls 3,30.

3. Noteikt /pers. A/, personas kods /personas kods/, tiesības saņemt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, likumiskos

procentus 6% (seši procenti no simta) gadā no piedzītā, bet neatmaksātā galvenā parāda līdz sprieduma izpildei. Procentu pieaugums apstājas, kad to daudzums sasniegs neatmaksātā galvenā parāda apmēru.

4. Noteikt termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 dienas no sprieduma stāšanās spēkā.

5. /pers. A/, personas kods /personas kods/, spriedumu var pārsūdzēt 30 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas – 2013.gada 28.novembris, kasācijas kārtībā Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamentā, ja tiesa nepareizi piemērojusi vai iztulkojusi materiālo tiesību normu, pārkāpusi procesuālo tiesību normu vai, izskatot lietu, pārsniegusi savas kompetences robežas, iesniedzot kasācijas sūdzību Valmieras rajona tiesā.

6. /pers. B/, personas kods /personas kods/, spriedumu var pārsūdzēt 30 dienu laikā no sprieduma noraksta izsniegšanas dienas kasācijas kārtībā Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamentā, ja tiesa nepareizi piemērojusi vai iztulkojusi materiālo tiesību normu, pārkāpusi procesuālo tiesību normu vai, izskatot lietu, pārsniegusi savas kompetences robežas, iesniedzot kasācijas sūdzību Valmieras rajona tiesā.

Tiesnesis D.Līdacis